

Συμπληρώστε τα κενά με τη λέξη που ταιριάζει περισσότερο:

1. Η νύφη φορούσε ένα _____ νυφικό κι είχε στα μαλλιά ένα διακριτικό στεφάνι με άνθη γιασεμιού.
Α) λιτό Β) λυτό Γ) επιδέξιο Δ) αδύνατο Ε) ενεργητικό
2. Τα αγάλματα της αρχαϊκής εποχής, ο κούρος και η κόρη, είναι γνωστά για τις τέλειες αναλογίες και το _____ τους.
Α) καλός Β) κάλος Γ) κάλλιστος Δ) κάλλος Ε) καλλωπισμός
3. Μετά από το τροχαίο, ο οδηγός έπεσε σε _____ για δύο εβδομάδες, αλλά ευτυχώς επανήλθε με τη βοήθεια των γιατρών.
Α) κόμμα Β) κώμα Γ) χειμερία νάρκη Δ) λήθαργο Ε) ύπνο
4. Ο θεός Απόλλων αναπαρίσταται συχνά σε αρχαία αγγεία να παίζει τη _____ του.
Α) λίρα Β) χύτρα Γ) λύτρα Δ) λίτρα Ε) λύρα
5. Η ελληνορωμαϊκή _____ είναι αρχαίο άθλημα που συμπεριλαμβάνεται και στους σύγχρονους ολυμπιακούς αγώνες.
Α) κιάλι Β) πάλη Γ) κάλλη Δ) κοίλη Ε) πάλι
6. Όταν ήμουν μικρός έχασα έναν πολύ καλό μου _____ σε ένα φοβερό δυστύχημα.
Α) φίλο Β) φύλο Γ) σκύλο Δ) άνθρωπο Ε) φύλλο
7. Τα φαγητά που σου έφτιαξα για να πάρεις μαζί σου είναι _____ .
Α) αίτημα Β) πένθιμα Γ) έτοιμα Δ) ευχάριστα Ε) ουσιαστικά
8. Ο _____ ! Εκεί που δεν το περίμενε έμεινε μόνος, σε μια ξένη χώρα, χωρίς κάποιον δικό του μαζί.
Α) δίστιχος Β) τυχερός Γ) δυστυχώς Δ) δύστιχος Ε) ευτυχής
9. Ας κατεβούμε στο εκκλησάκι να ανάψουμε ένα _____ !
Α) καιροί Β) κηρήθρα Γ) κηροπήγιο Δ) κηροποιείο Ε) κερι
10. Τις προάλλες πήρα μια _____ από την τροχαία για υπέρβαση του ορίου ταχύτητας.
Α) άδεια Β) κλήση Γ) κλείσει Δ) παράκληση Ε) κλίση
11. Το θέατρο ήταν _____ και δεν καταφέραμε να παρακολουθήσουμε την παράσταση.
Α) πλήρες Β) πλήρης Γ) πλήρεις Δ) πλήρους Ε) πλήρων
12. Η συγκεκριμένη είναι μια _____ γειτονιά.
Α) θορυβώδεις Β) θορυβώδες Γ) θρυβώδους Δ) θορυβωδών Ε) θορυβώδης
13. Ο αόριστος του ρήματος «φυλάγεστε» είναι:
Α) φυλάσσετε Β) φυλαχθήκατε Γ) φυλαγόσασταν Δ) φυλάξατε Ε) έχετε φυλαχθεί
14. Ο παρατατικός του ρήματος «αντιτάσσεσαι» είναι:
Α) αντιτάχθηκες Β) έχεις αντιταχθεί Γ) είχες αντιταχθεί Δ) αντιτασσόσουν Ε) αντέτασσες
15. Ο στιγμιαίος (συνοπτικός) μέλλοντας του ρήματος «επιστρέφουν» είναι:
Α) θα επιστρέψουν Β) θα έχουν επιστρέψει Γ) θα επιστραφούν Δ) θα έχουν επιστραφεί Ε) θα επιστρέφουν
16. Ο αόριστος του ρήματος «προβάλλετε» είναι:
Α) είχατε προβάλλει Β) προβάλλατε Γ) προβάλατε Δ) έχετε προβάλλει Ε) προβληθήκατε

17. Το επίθετο που παράγεται από το ρήμα «υπακούω» είναι:
 Α) υπακοή Β) ακουστικός Γ) ακουστός Δ) ανήκουστος Ε) υπάκουος

18. Το ουσιαστικό που παράγεται από το ρήμα «πειθώ» είναι:
 Α) πιστευτός Β) πειθώ Γ) πίστη Δ) πιστός Ε) πειστικός

Επιλέξτε τη σωστή απάντηση: (Μόνο μία είναι η σωστή απάντηση από τις Α,Β,Γ,Δ,Ε)

19. μ__τη , φ__λί , σκόν__ , φανταστικ__
 Α) υ, ι, εί, ύ Β) η, ει, οί, ί Γ) ι, ι, ύ, εί Δ) ύ, ι, η, ή Ε) υ, ύ, εί, ί

20. __θικός, ησ__χία, εντάξ__, οικ__α
 Α) ι, η, ει, ύ Β) ή, ί, η, υ Γ) υ, ή, ί, ει Δ) ύ, ί, ι, οί Ε) η, υ, ει, ί

21. α__ώνας, ά__υρα, πρί__υπας, ε__όνι, συ__ραφέας
 Α) γκ, γκ, γκ, γγ, γγ Β) γκ, γγ, γγ, γγ, γκ Γ) γκ, γκ, γγ, γγ, γγ
 Δ) γκ, γγ, γγ, γκ, γγ Ε) γκ, γκ, γγ, γκ, γκ

22. Ο ουρανός είναι γεμάτος α__τέρια απόψε.
 __το γυμνάσιο ήταν άριστος μαθητής.
 Ο __ωκράτης ήταν μεγάλος Έλληνας φιλόσοφος.
 Άκουσα πολλές__ ιστορίες με θαύματα από τη γιαγιά.
 Ο καθηγητή__της φυσικής μάς έκανε απρόοπτο διαγώνισμα.
 Α) ς, ς, σ, σ, ς Β) σ, Σ, σ, Σ, Σ Γ) σ, Σ, Σ, ς, ς Δ) Σ, ς, Σ, Σ, ς Ε) σ, ς, Σ, σ, ς

23. __βλάβη, __προπονητή, __τραγουδιών, __αρχή, __Πέμπτη
 Α) τον, η, των, τη, την Β) τη, τον, των, την, την Γ) η, ο, των, την, τη
 Δ) την, το, των, την, τη Ε) τον, την, τον, τη, τη

24. _____ αργήσει για το πάρτυ και δεν θα μας περιμένουν.
 Η ομάδα του Πάοκ _____ γράφει ιστορία σήμερα με τη νίκη της.
 _____ ποτέ κάποιο ζωάκι στο σπίτι σου;
 _____ βρει έναν κρυμμένο θησαυρό στο σπίτι μας.
 _____ πίστη πως θα τα καταφέρουν κι επιβεβαιώθηκαν!
 Α) έχω, Έχετε, έχει, είχαμε, έχουν Β) έχουμε, έχει, Είχες, Είχαμε, Είχαν
 Γ) έχουμε, Έχεις, έχουν, έχετε, έχει Δ) έχει, έχετε, έχεις, έχουμε, Έχουν
 Ε) Έχουν, είχε, είχες, έχετε, έχει

Διαβάστε το κείμενο «Η Βροχούλα, ο Μουντζούρης κι ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο» και απαντήστε στις ερωτήσεις 25-30

Εκείνα τα Χριστούγεννα του 1920 ένας τρελός χιονιάς ξάφνιασε ολόκληρη τη γη. Χιόνιζε και χιόνιζε ασταμάτητα. Όσοι είχαν ζεστά ρούχα και φωτιά ήταν ευτυχισμένοι. Κι οι γάτες τους, ευτυχισμένες κι αυτές. Οι γάτες όμως των φτωχών —και δεν ήταν λίγοι οι φτωχοί εκείνα τα Χριστούγεννα του 1920— οι γάτες, λοιπόν, των φτωχών τουρτούριζαν κι όλο στον ύπνο το 'ριχναν για να ξεχνούν την πείνα τους.



Υπήρχαν όμως και χειρότερα. Σε μια χιονισμένη πολιτεία ζούσε η Βροχούλα, μια άσπρη γάτα με καφετιές πιτσίλες, που ούτε πλούσιο είχε γι' αφεντικό ούτε καν τον πιο φτωχό απ' τους φτωχούς. Μόνη κι αδέσποτη... Στο δρόμο την έβρισκαν οι μέρες και οι νύχτες. Κοιμότανε στο δρόμο κι έτρωγε —άμα έτρωγε— ό,τι της λάχαινε. Έτσι πορευόταν η Βροχούλα. Κι επειδή πίστευε πως είν' ωραία η ζωή και πως, δεν μπορεί, θα 'ρθουν καλύτερες μέρες, όπως άκουγε τους ανθρώπους να λεν συχνά πυκνά, δε βαρυγκομούσε*. Με τόσο χιόνι όμως —τι χιόνι ήταν και τούτο!— τα 'χασε. Ξεπάγιασαν τ' αυτιά της κι η μουσούδα της. Κι οι πατούσες της ξεπάγιασαν κι αυτές. Πάει, σκεπάστηκαν κι οι σκουπιδοτενεκέδες μ' ένα πάπλωμα χιόνι, βαρύ, ασήκωτο.

«Πάλι νηστική θα μείνω χριστουγεννιάτικα», νιαούρισε τουρτουρίζοντας. Κι ήταν ίσως η πρώτη φορά που το νιαούρισμά της έμοιαζε κάπως με παράπονο.



Στην άλλη άκρη της γης, σε μια άλλη χιονισμένη πολιτεία, όπου οι άνθρωποι μιλούσαν άλλη γλώσσα κι είχαν άλλο χρώμα, ζούσε ο Μουντζούρης, ένας μικρός κατάμαυρος σκύλος. Πού τον έχανες, πού τον έβρισκες, στις στέγες των σπιτιών. Λες κι ήτανε κεραμιδόγατος. Δεν είχε αφεντικό κι αυτός, κι όπως η Βροχούλα, ανήμερα Χριστούγεννα, είχε ξεπαγιάσει και χάιδευε ολοένα με τα μπροστινά του πόδια την άδεια του κοιλιά, σαν να 'θελε να την παρηγορήσει. Ζητώντας λίγη ζεστασιά κουλουριάστηκε πλάι σε μια καμινάδα ο Μουντζούρης. Κι έτσι όπως έπεφτε πυκνό το χιόνι, έπρεπε κάθε τόσο να τινάζει απ' τη ράχη του τις νιφάδες, αν ήθελε να μη γίνει σαν το χιονάνθρωπο της κεντρικής πλατείας.



Την ίδια ώρα η Βροχούλα, στην άλλη πολιτεία, τρύπωνε σε μια ξεχαρβαλωμένη μπότα. Την είχε ανακαλύψει πεταμένη σ' ένα υπόστεγο με καυσόξυλα κι έτρεξε γραμμή να λουφάξει* μέσα της. Νύχτωνε τώρα. «Εδώ θα κάνω Χριστούγεννα», συλλογίστηκε. Κι ένιωσε μάλιστα τυχερή, γιατί ποιος ξέρει πόσες γάτες με τέτοια παγωνιά θα λαχταρούσαν μια ξεχαρβαλωμένη μπότα. Μισόκλεισε τα μάτια η Βροχούλα κι αφέθηκε σιγά σιγά να χαζεύει το φωτισμένο παράθυρο στ' αντικρινό σπίτι. Έβλεπε δώρα και παιχνίδια να βαραίνουν στα κλαριά του χριστουγεννιάτικου δέντρου, πιατέλες με φαγητά κι άλλες πιατέλες με γλυκίσματα να περνούν από χέρι σε χέρι, και δυο παιδιά να χοροπηδούν χτυπώντας παλαμάκια. Και τραγουδούσαν τα παιδιά κι είχαν τα μάγουλά τους αναψοκοκκινισμένα απ' τη ζέστη.

«Α... να 'μουν κι εγώ εκεί!», πεθύμησε η Βροχούλα. Και καθώς γέμιζε ο νους της μ' ένα σωρό τέτοιες γλυκές σκέψεις, βάρυναν τα μάτια της κι αποκοιμήθηκε.

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή, στη μακρινή πολιτεία, στην άλλη άκρη της γης, όπου οι άνθρωποι μιλούσαν άλλη γλώσσα κι είχαν άλλο χρώμα, αποκοιμιόταν κι ο Μουντζούρης με τη ράχη κολλημένη στην καμινάδα. Κι η καμινάδα ανέβαζε απ' τη θάλα χαρούμενες παιδιάστικες φωνές και ζεστασιά κι ευωδιές από ψητά που του γαργαλούσαν τα ρουθούνια. Ήρθαν, λοιπόν, και στο δικό του νου οι ίδιες γλυκές σκέψεις, οι ίδιες ακριβώς. Γιατί κι αυτός τουρτουρίζε, πεινούσε κι αυτός και, τέλος πάντων, τι Χριστούγεννα ήταν πάλι και τούτα, μόνος πάνω στα κεραμίδια...



Αν όμως ήρθαν έτσι ανάποδα τα πράγματα, δε θα 'μεναν έτσι. Απ' τον χριστουγεννιάτικο ουρανό, που 'ναι γεμάτος αγγελάκια μ' ασημένιες φτερούγες, για ν' ακούνε κάθε λογής ευχές κι επιθυμίες, ξεγλίστρησε ένα μικρό χριστουγεννιάτικο όνειρο και τύλιξε απαλά τη Βροχούλα και το Μουντζούρη. Τους τύλιξε και τους δυο μαζί, γιατί αποκοιμήθηκαν κι οι δυο την ίδια ακριβώς στιγμή, με τις ίδιες γλυκές σκέψεις στο μυαλό, τις ίδιες ακριβώς.

Κι είχε μέσα του το μικρό όνειρο ένα ζεστό σπίτι, και μες στο σπίτι μια φαμίλια με παιδιά κι όλοι γύρω τριγύρω απ' το χριστουγεννιάτικο τραπέζι. Καλό το φαγητό κι η ζεστασιά καλή, χόρτασαν και χάρδια ο Μουντζούρης κι η Βροχούλα, όμως απ' όλα πιο καλό ήταν που συναντήθηκαν στο ίδιο χριστουγεννιάτικο όνειρο.

Κι ως φαίνεται, αγάπησε πολύ ο Μουντζούρης τη Βροχούλα, τον αγάπησε κι η Βροχούλα το ίδιο πολύ, το ίδιο ακριβώς, γιατί σαν τέλειωσε το όνειρο και ξύπνησε εκείνος πλάι στην καμινάδα πάλι μόνος, κι εκείνη μόνη μες στην ξεχαρβαλωμένη μπότα, άφησαν κι οι δυο τους από ένα βαθύ αναστεναγμό. Θα πρέπει μάλιστα ν' αγαπηθήκανε, όπως λεν, παράφορα, αφού την ίδια κιόλας μέρα ξεκίνησε ο Μουντζούρης απ' τη μακρινή πολιτεία στην άλλη άκρη της γης να ψάξει τη Βροχούλα. Με τον ίδιο σκοπό πήρε κι αυτή τους δρόμους... Και βέβαια τέτοιες ιστοριούλες πρέπει να 'χουν αίσιο τέλος. Έτσι δεν είναι; Μετά από χίλια βάσανα, κούραση, αγρύπνιες κι ένα σωρό κινδύνους, σμίξανε επιτέλους τα επόμενα Χριστούγεννα κοντά σ' ένα χωριό έξω απ' την Κατερίνη.

Λεξιλόγιο:

* βαρυγκομούσε (βαρυγκομώ): παραπονιόταν

*λουφάξει (λουφάζω): μένω ακίνητος και σιωπηλός προσπαθώντας να μην γίνω αντιληπτός

Χρήστος Μπουλώτης

Με λογισμό και μ' όνειρο, Ανθολόγιο Λογοτεχνικών Κειμένων, Ε' και Στ' τάξη Δημοτικού, ΟΕΔΒ, σελ. 250-252'

25. Οι γάτες των φτωχών τον κρύο χειμώνα του 1920 για να αντιμετωπίσουν την πείνα τους:

- A) κοιμόνταν συνέχεια
- B) έψαχναν φαγητό στα σκουπίδια
- Γ) έψαχναν μια οικογένεια να τις υιοθετήσει
- Δ) έμπαιναν κρυφά σε σπίτια κι άρπαζαν φαγητά
- Ε) πήγαιναν σε εστιατόρια και περίμεναν να τους ρίξουν οι πελάτες λίγο από το φαγητό τους

26. Η Βροχούλα περνούσε τη ζωή της:

- A) στη ζεστασιά ενός σπιτιού με χριστουγεννιάτικο δέντρο και πολλές παιδικές φωνές
- B) στα κεραμίδια ενός σπιτιού
- Γ) πλουσιοπάροχα, σε ένα σπίτι με πολλές πιατέλες με φαγητά και γλυκά
- Δ) φτωχά, χωρίς κάποιον να φροντίζει για την τροφή της και για έναν ζεστό χώρο να κοιμάται
- Ε) ικανοποιητικά, έχοντας τα βασικά για μια καλή ζωή

27. Ποιο ήταν το κοινό στη ζωή της Βροχούλας και του Μουντζούρη;

- A) ήταν κι οι δυο κεραμιδόγατοι
- B) ζούσαν κι οι δυο άνετα, σε πλούσια αφεντικά που φρόντιζαν για την τροφή και τη ζεστασιά τους
- Γ) αγαπούσαν κι οι δύο την καλή ζωή κι είχαν όμορφες εμπειρίες
- Δ) άρεσε και στους δύο να παίζουν με τα παιδιά κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο
- Ε) ζούσαν κι οι δύο μια δύσκολη ζωή, μέσα στην πείνα και στο κρύο, χωρίς κανέναν να ενδιαφέρεται γι' αυτούς

28) Το όνειρο της Βροχούλας και του Μουντζούρη για τα Χριστούγεννα ήταν:

- A) να συναντηθούν και να ζήσουν μαζί, κάνοντας παρέα ο ένας στον άλλον
- B) ένα σπίτι για τα Χριστούγεννα, με χαρούμενες παιδιαστικές φωνές γύρω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο, με ζεστασιά κι ευωδιές από νόστιμα ψητά
- Γ) ένα μακρινό ταξίδι σε άλλους τόπους, πιο όμορφους από τον δικό τους
- Δ) να βρουν μια συντροφιά ο καθένας για να μην είναι μόνοι τους
- Ε) να προσφέρουν ό, τι μπορούν σε άλλα ζώα, που δεν ήταν τόσο τυχερά όσο αυτοί

29. Πώς ξυπνούν η Βροχούλα και ο Μουντζούρης τα Χριστούγεννα:

- A) μαζί, αγκαλιασμένοι σε μια ζεστή γωνιά
- B) μαζί, κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο
- Γ) εκείνος πλάι στην καμινάδα πάλι μόνος, κι εκείνη μόνη μες στην ξεχαρβαλωμένη μπότα
- Δ) εκείνος πάλι μόνος, ενώ η Βροχούλα σε ένα ζεστό σπίτι
- Ε) η Βροχούλα μόνη μέσα στην ξεχαρβαλωμένη μπότα, ενώ ο Μουντζούρης σε ένα χωριό έξω από την Κατερίνη

30. Το τέλος του ονείρου για τη Βροχούλα και τον Μουντζούρη είναι:

- A) άσχημο, αφού πεθαίνουν κι οι δυο μέσα στη φτώχεια και στο κρύο
- B) καλό, αφού συναντιούνται τελικά μετά από έναν μήνα κι από τότε ζουν μαζί
- Γ) αίσιο για τη Βροχούλα, αφού υιοθετείται από ένα μικρό αγόρι, άσχημο για τον Μουντζούρη, αφού συνεχίζει να είναι μόνος και πεινασμένος
- Δ) αίσιο για τον Μουντζούρη γιατί ταξιδεύει και βρίσκει ένα ζεστό σπίτι αλλά άσχημο για τη Βροχούλα που πεθαίνει μέσα στο χιόνι
- Ε) αίσιο, αφού μετά από χίλια βάσανα, κούραση, αγρύπνιες κι ένα σωρό κινδύνους, σμίξανε επιτέλους τα επόμενα Χριστούγεννα κοντά σ' ένα χωριό έξω απ' την Κατερίνη